

Czwartek, 7 października 2010 r.

24. wzywa Komisję do wprowadzenia rygorystycznych i obowiązkowych przepisów w zakresie ujawniania przez przedsiębiorstwa informacji dotyczących praktyk w zakresie środowiska i zarządzania oraz wzorców społecznych, a także do rozważenia środków zwiększających współdziałanie inwestorów instytucjonalnych z przedsiębiorstwami w obszarze ryzyka inwestycyjnego związanego ze złymi praktykami w zakresie środowiska;

25. zwraca uwagę na sprawozdanie brytyjskiego Inspektoratu ds. BHP na temat warunków pracy na Morzu Północnym, z którego wynika, że w ciągu ubiegłego roku wskaźnik śmiertelnych i poważnych obrażeń ciała podwoił się; apeluje do Komisji o zbadanie tych zarzutów i podjęcie działań mających na celu zapewnienie wysokiego poziomu BHP pracowników zatrudnionych przy wierceniach na morzu;

26. apeluje do Komisji, aby aktywnie dbała o to, by działalność prowadzona przez kraje trzecie oraz projekty w dziedzinie wydobywania ropy naftowej były w jak największym stopniu zgodne z rygorystycznymi normami środowiska, a także aby przewidziała szczególne mechanizmy kompensacji za wszelkie szkody spowodowane morskimi operacjami związanymi z ropą naftową prowadzonymi przez kraje trzecie graniczące z UE;

27. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji oraz rządowi i parlamentom państw członkowskich.

Konferencja na temat różnorodności biologicznej - Nagoja 2010

P7_TA(2010)0353

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 7 października 2010 r. w sprawie strategicznych celów UE na 10. posiedzenie Konferencji Stron Konwencji o różnorodności biologicznej, które odbędzie się w dniach 18-29 października 2010 r. w Nagoi (Japonia)

(2011/C 371 E/04)

Parlament Europejski,

- uwzględniając 10. posiedzenie Konferencji Stron Konwencji ONZ o różnorodności biologicznej (KRB), które odbędzie się w dniach 18-29 października 2010 r. w Nagoi w Japonii,
- uwzględniając pytanie do Komisji i Rady w sprawie strategicznych celów UE na 10. posiedzenie Konferencji Stron Konwencji o różnorodności biologicznej, które odbędzie się w dniach 18-29 października 2010 r. w Nagoi w Japonii (O-0111/2010 – B7-0467/2010, O-0112/2010 – B7-0468/2010),
- uwzględniając szczyt Rady Europejskiej w Goteborgu w 2001 r., na którym uzgodniono, że w ramach strategii UE na rzecz zrównoważonego rozwoju do 2010 r. ograniczy się utratę różnorodności biologicznej,
- uwzględniając konkluzje Rady Europejskiej z 25-26 marca 2010 r., w szczególności ust. 14,
- uwzględniając sprawozdanie otwartej grupy roboczej ad hoc ds. przeglądu stosowania Konwencji o różnorodności biologicznej na temat prac jej trzeciego posiedzenia w dniach 24-28 maja 2010 r. oraz wstępny plan strategiczny na okres po 2010 r.,
- uwzględniając sprawozdanie z dziewiątego posiedzenia otwartej grupy roboczej ad hoc do spraw dostępu i podziału korzyści (ABS) w dniach 22-28 marca 2010 r. oraz projekt protokołu w sprawie ABS (załączniki z Cali i Montrealu),
- uwzględniając art. 115 ust. 5 oraz art. 110 ust. 2 Regulaminu,

Czwartek, 7 października 2010 r.

- A. mając na uwadze, że KRB jest najszerszym światowym porozumieniem w sprawie ochrony różnorodności biologicznej; mając na uwadze, że podpisały ją 193 strony, w tym 27 państw członkowskich UE oraz Unia Europejska,
- B. mając na uwadze, że Rok Różnorodności Biologicznej ogłoszony przez Organizację Narodów Zjednoczonych powinien stać się impulsem politycznym służącym skuteczniejszej realizacji wszystkich trzech celów KRB: ochrony różnorodności biologicznej, jej zrównoważonego wykorzystywania, a także sprawiedliwego i równego podziału korzyści wynikających z wykorzystania zasobów genetycznych,
- C. mając na uwadze szacunki Banku Światowego, według których podstawą bytu 60 mln rdzennej ludności są lasy; mając na uwadze, że wylesianie stanowi ogromną przeszkodę w realizacji milenijnych celów rozwoju, z uwagi na utratę usług ekosystemowych spełnianych przez lasy (takich jak opady, zapobieganie erozji gleby oraz oczyszczanie wód),
- D. mając na uwadze, że sprawozdanie w sprawie „niebieskiego dwutlenku węgla” opublikowane przez FAO, UNEP i IUCN w październiku 2009 r. pokazuje, że degradacja obszarów przybrzeżnych (wskutek nadmiernych połowów, niszczenia namorzynów oraz eutrofizacji) oraz niszczenie siedlisk morskich stanowią poważne zagrożenie dla zdolności oceanów do absorpcji CO₂, wskutek czego są one źródłem poważnych obaw w dziedzinie polityki klimatycznej,
- E. mając na uwadze, że należy usunąć poważne braki we wdrażaniu programów roboczych KRB,
- F. mając na uwadze, że ochrona różnorodności biologicznej stanowi kluczowy warunek osiągnięcia milenijnych celów rozwoju (MCR) oraz że cel różnorodności biologicznej na 2010 r. włączono w 2006 r. jako nowy punkt w ramach MCR nr 7 („Zapewnienie zrównoważonego rozwoju środowiska naturalnego”),
- G. mając na uwadze, że Zgromadzenie Ogólne Organizacji Narodów Zjednoczonych ogłosiło rok 2010 Międzynarodowym Rokiem Różnorodności Biologicznej; mając na uwadze, że tematem Międzynarodowego Dnia Różnorodności Biologicznej w 2010 r. jest „Bioróżnorodność na rzecz rozwoju i ograniczania ubóstwa”,
- H. mając na uwadze, że 70 % ubogich ludzi na świecie żyje na obszarach wiejskich, a ich egzystencja i dobrobyt bezpośrednio zależą od różnorodności biologicznej oraz że uboga ludność miejska jest również zależna od różnorodności biologicznej ze względu na funkcje ekosystemowe, takie jak utrzymanie dobrej jakości wody i powietrza oraz rozkład odpadów,

Pilna potrzeba działania

1. wyraża ogromne zaniepokojenie faktem, że nie zrealizowano światowego celu na rok 2010 w zakresie różnorodności biologicznej zakładającego znaczne obniżenie tempa jej utraty, ani też celu UE w zakresie zahamowania utraty różnorodności biologicznej;
2. wyraża głębokie zaniepokojenie faktem, że w ramach międzynarodowych strategii politycznych nie uznaje się zahamowania utraty różnorodności biologicznej za kwestię pilną;
3. jest głęboko zaniepokojony stałym wzrostem nielegalnego wykorzystywania zasobów genetycznych i szerzącym się na świecie piractwem biologicznym;
4. podkreśla, że przy odpowiednich zasobach i woli politycznej istnieją narzędzia pozwalające obniżyć na większą skalę poziom utraty różnorodności biologicznej; wyraża przekonanie, że istnieje wiele powiązań pomiędzy ochroną klimatu, realizacją milenijnych celów rozwoju oraz hamowaniem utraty różnorodności biologicznej;
5. wzywa Komisję i państwa członkowskie do objęcia roli przewodniej podczas COP 10 w celu przekonania wszystkich stron o naglącej potrzebie działania; w związku z tym wzywa Komisję i państwa członkowskie do jak najszybszego podania swojego stanowiska do publicznej wiadomości, przed konferencją COP 10;
6. aby umożliwić odgrywanie takiej wiodącej roli, zdecydowanie zachęca Komisję i państwa członkowskie do ujednoczenia stanowiska i zwiększenia tempa i skuteczności ich wewnętrznych procedur decyzyjnych, by umożliwić szybkie zawarcie porozumienia w sprawie wewnętrznego stanowiska UE, które zostanie zaprezentowane podczas COP 10, oraz przeznaczenie większych zasobów i więcej czasu na dyplomatyczne wysiłki podejmowane wobec krajów trzecich;

Czwartek, 7 października 2010 r.

7. uważa za niekonsekwentne i godne pożałowania, że organizująca konferencję Japonia, w ramach innych forów takich jak konwencja CITES i Komisja IWC, udaremniła istotne postępy w zakresie ochrony zagrożonych gatunków morskich, takich jak tuńczyk błękitnopłetwy i wieloryby;

Gospodarka

8. podkreśla, że w prowadzonych badaniach takich jak analiza pt. „Ekonomia ekosystemów i różnorodności biologicznej” (TEEB), szacuje się spadek poziomu jakości życia spowodowany utratą różnorodności biologicznej na 50 miliardów euro rocznie (tuż poniżej 1 % PKB), przewidując jego wzrost do 14 trylionów euro (czyli do 7 % szacunkowego PKB) w 2050 r.; podkreśla, że analiza TEEB wykazała, że zysk z inwestowania w ochronę różnorodności biologicznej jest do 100 razy większy;

9. stoi na stanowisku, że decyzje, które należy podjąć w trakcie COP 10, powinny w szczególności odzwierciedlać wyniki analizy TEEB i bazować na wynikających z niej zaleceniach, tj. aby rachunki krajowe odzwierciedlały koszty utraty różnorodności biologicznej oraz jej wartość; podkreśla, że, w innym wypadku nie będzie możliwości monitorowania przyszłego finansowego i gospodarczego wpływu obecnego kryzysu w zakresie różnorodności biologicznej na gospodarkę; podkreśla, że więcej uwagi należy poświęcić badaniu i zatwierdzaniu instrumentów rynkowych takich jak tzw. „habitat-banking” i opłaty za korzystanie z funkcji ekosystemów, aby zapewnić, że na ochronę różnorodności biologicznej przeznaczane będą stosowne środki finansowe;

10. podkreśla potrzebę tworzenia i ulepszania metod precyzyjnej oceny finansowych korzyści z usług w zakresie funkcjonowania ekosystemów, a w związku z tym do oszacowania kosztów utraty różnorodności biologicznej; wyraża przekonanie, że pozwoli to zgromadzić cenne dla decydentów politycznych dane, przygotować kampanie pogłębiające wiedzę w tym zakresie oraz przyczynić się do szerszej zakrojonej dyskusji w społeczeństwie;

11. podkreśla, że różnorodność biologiczna i ekosystemy przynoszą wspólne korzyści i muszą być postrzegane jako wspólne dobro; zauważa jednak z niepokojem, że społeczności lokalne otrzymują często niewielką zapłatę za usługi, jakie pomagają wygenerować, lub nie otrzymują jej wcale, podczas gdy to one są w największym stopniu dotknięte utratą różnorodności biologicznej i upadkiem usług ekosystemowych; nalega zatem na decydentów w Nagoi, aby zdefiniowali narzędzia polityczne, których celem będzie rozwiązanie problemu nierównej dystrybucji korzyści czerpanych z natury, a także aby stworzyli możliwości udzielania wsparcia finansowego i technicznego społecznościom i jednostkom działającym zgodnie z zasadą prawidłowego gospodarowania zasobami naturalnymi;

Plan strategiczny KRB

Ogólna misja do roku 2020 oraz wizja na rok 2050

12. nalega, aby Komisja i państwa członkowskie poparły w całości ambitną misję KRB, która zakłada, że do roku 2020: zahamowana zostanie utrata różnorodności biologicznej, a korzyści płynące z różnorodności biologicznej oraz usług w zakresie funkcjonowania ekosystemów będą rozdzielane sprawiedliwie; wzywa Komisję i państwa członkowskie do zobowiązania się do założeń „Wizji 2050”, co pozwoli zadbać o ochronę ekosystemów, nadanie im odpowiedniej wartości i przywracanie do poprzedniego stanu;

Cele strategiczne oraz główne założenia na rok 2020

13. wzywa Komisję i państwa członkowskie do wspierania realizacji mierzalnych, ambitnych i realistycznych celów pośrednich przewidzianych na konkretne terminy, zwłaszcza zaś do zapewnienia, iż do roku 2020:

- każdy będzie świadom znaczenia różnorodności biologicznej oraz działań, jakie może podejmować na rzecz jej ochrony
- wartość różnorodności biologicznej oraz możliwości wynikające z jej ochrony i zrównoważonego wykorzystywania zostaną uwzględnione w rachunkach krajowych oraz strategiach politycznych na rzecz rozwoju i ograniczania ubóstwa
- zlikwidowane zostaną dotacje szkodliwe dla różnorodności biologicznej
- strony opracują i zrealizują plany zmierzające do zwiększenia wydajności zasobów, ograniczenia ich marnotrawienia oraz utrzymania eksploatacji zasobów w granicach nieszkodliwych dla środowiska

Czwartek, 7 października 2010 r.

- wylesianie netto będzie równe zeru i zatrzymana zostanie utrata i degradacja naturalnych siedlisk oraz będzie się wspierać kraje rozwijające się w zrównoważonym zarządzaniu zasobami leśnymi
- zahamuje się nadwężanie ekosystemów morskich poprzez prowadzenie nadmiernych połowów i wyeliminuje szkodliwe praktyki połowowe
- położony zostanie kres wprowadzaniu gatunków inwazyjnych do ekosystemów i zasiedlaniu ich tymi gatunkami
- pod ochroną znajdzie się co najmniej 20 % obszarów lądowych, słodkowodnych i morskich
- zostanie zwiększony wpływ różnorodności biologicznej oraz ekosystemów lądowych, słodkowodnych i nadmorskich na sekwestrację i magazynowanie gazów cieplarnianych
- zapobiegnie się wyginięciu znanych nam gatunków zagrożonych
- 15 % zdegradowanych ekosystemów zostanie przywróconych do poprzedniego stanu
- nastąpi podział korzyści wynikających z wykorzystania zasobów genetycznych oraz uruchomiony zostanie fundusz dostępu i podziału korzyści
- zostaną podjęte działania w zakresie zaangażowanego planowania, zarządzania wiedzą i budowania potencjału, powstaną systemy pozwalające chronić wiedzę tradycyjną, tradycje i zwyczaje ludności rdzennej w zakresie zrównoważonego wykorzystywania różnorodności biologicznej
- zwiększone zostaną możliwości (zasoby ludzkie i finansowe) realizowania zapisów konwencji
- zostanie zahamowana utrata różnorodności biologicznej roślin uprawnych i zwierząt hodowlanych w ekosystemach rolnych oraz ich odpowiedników żyjących w stanie dzikim;

Wskaźniki

14. podkreśla potrzebę określenia konkretnych, opartych na danych naukowych wskaźników, by oceniać postępy w realizacji strategicznych celów i założeń;

15. z zadowoleniem przyjmuje wprowadzenie w ramach UE narzędzi, takich jak portal europejskiego systemu informacji o różnorodności biologicznej (BISE) oraz wyznaczony przez Europejską Agencję ds. Środowiska (EAŚ) poziom odniesienia w zakresie różnorodności biologicznej; stoi na stanowisku, że narzędzia te są porównywalne i można je wykorzystać do zwiększenia skuteczności porozumień międzynarodowych oraz działań podejmowanych w ramach konwencji;

Dostęp do zasobów genetycznych i podział korzyści (ABS)

16. podkreśla, że aby wypracować szersze porozumienie w sprawie strategicznego planu działania konwencji na okres po 2010 r., należy pomyślnie zakończyć negocjacje w sprawie międzynarodowego systemu ABS podczas COP 10, co powinno zaowocować protokołem do KRB zawierającym zarówno prawnie wiążące jak i niewiążące postanowienia;

17. potwierdza zasadę, że formy życia i procesy życiowe nie mogą być przedmiotem patentów; podkreśla zatem potrzebę utrzymania „wyłączenia hodowców”, zgodnie z Międzynarodową konwencją o ochronie nowych odmian roślin;

Czwartek, 7 października 2010 r.

18. podkreśla, że protokół w sprawie ABS musi gwarantować przejrzystość, pewność prawną oraz przewidywalność w odniesieniu do dostępu do zasobów genetycznych, a także sprawiedliwy i równy podział korzyści wynikających z wykorzystywania zasobów genetycznych, ich pochodnych oraz tradycyjnej wiedzy związanej z zasobami genetycznymi;

19. wzywa Komisję i państwa członkowskie do poparcia uwzględnienia w protokole zasady uprzedniej dobrowolnej i świadomej zgody społeczności rdzennych i lokalnych na skorzystanie z dostępu do ich tradycyjnej wiedzy związanej z zasobami genetycznymi;

20. uznaje, że tradycyjna wiedza związana z zasobami genetycznymi ma znaczenie dla ochrony i zrównoważonego użytkowania różnorodności biologicznej, a także dla sprawiedliwego i równego dzielenia korzyści wynikających z wykorzystania zasobów genetycznych, w związku z czym musi być odpowiednio uwzględniona w protokole na temat ABS zgodnie z Deklaracją praw ludów tubylczych przyjętą przez ONZ;

21. apeluje zatem do Komisji i Rady o przyjęcie projektu dokumentu z Cali dotyczącego podziału korzyści wynikających z ogólnodostępnej tradycyjnej wiedzy, podziału korzyści wynikających z wykorzystania pochodnych zasobów genetycznych, monitorowania, śledzenia i zgłaszania użytkowania zasobów genetycznych oraz o przyjęcie postanowień dotyczących warunków wzajemnie uzgodnionych przez użytkowników i dostawców zasobów genetycznych;

22. uznaje wzajemną zależność krajów w odniesieniu do zasobów genetycznych dla żywności i rolnictwa oraz ich znaczenie dla ogólnoświatowego bezpieczeństwa żywnościowego i stąd także potrzebę uwzględnienia tych zasobów genetycznych w negocjacjach w sprawie międzynarodowego systemu ABS;

23. uznaje różnice poglądów w sprawie zastosowania z mocą wsteczną przyszłego protokołu w sprawie dostępu i podziału korzyści i wzywa Strony do znalezienia wykonalnych i sprawiedliwych rozwiązań, aby uwzględnić uzasadnione obawy;

Tematyczny program prac – morska i nadmorska różnorodność biologiczna

24. wzywa Komisję i państwa członkowskie do zdecydowanego propagowania idei, że ważne są dalsze postępy w identyfikacji i ochronie obszarów oraz gatunków na obszarach morskich o szczególnym znaczeniu ekologicznym lub biologicznym w ramach jurysdykcji krajowych i poza nimi;

Tematyczny program prac – obszary chronione

25. uznaje, że nastąpiły znaczne postępy we wdrażaniu programu prac dotyczącego obszarów chronionych; podkreśla jednak, że pełna realizacja tego programu wymaga jeszcze znacznego nakładu pracy;

26. nalega, aby Komisja i państwa członkowskie zapewniły, że na szczycie COP 10 pierwszeństwo uzyska kwestia wzmocnienia stosownej pomocy dla obszarów chronionych i usprawnienia zarządzania nimi, jak również informowania kluczowych decydentów o korzyściach płynących z ochrony obszarów, oraz aby w razie konieczności wystąpiły one o zwiększenie funduszy;

27. podkreśla, że w myśl zasady zawartej w Powszechnej deklaracji praw człowieka, Komisja Europejska, ONZ i państwa będące stroną protokołów prawnych dotyczących wyznaczania parków naturalnych i obszarów chronionych, powinny włączyć przepis prawny gwarantujący ochronę sądową i prawną praw własności ziemi ludności rdzennej będącej tradycyjnymi właścicielami ziemskimi, ochronę ich działalności społecznej i tradycyjnego wykorzystania przez nich ziemi, a także uznający formalnie ich prawa w aktualnych modelach gospodarowania;

28. podkreśla, że do deklaracji dotyczących obszarów chronionych oraz do strategii ochrony należy dołączyć protokół zawierający definicję całościowych systemów tropikalnych, obejmującą wodę;

Czwartek, 7 października 2010 r.

Różnorodność biologiczna a zmiany klimatu

29. podkreśla potrzebę uwzględnienia w polityce dotyczącej klimatu środków ochrony różnorodności biologicznej oraz zmaksymalizowania wzajemnego korzystnego oddziaływania na siebie tych dwóch celów; podkreśla ponadto, że wkład finansowy na rzecz ochrony różnorodności biologicznej wywiera faktycznie pozytywny wpływ na strategię dostosowania się do zmian klimatu i przeciwdziałania im, szczególnie z uwagi na to, że w większości krajowych planów dostosowawczych przedłożonych w kontekście UNFCCC, a zwłaszcza planów krajów rozwijających się, kładzie się nacisk na odporność ekosystemów; w związku z tym wzywa do czynienia dalszych wysiłków na rzecz wzmocnienia synergii oraz powiązań pomiędzy różnorodnością biologiczną a polityką w zakresie klimatu, zwłaszcza pomiędzy Ramową konwencją Organizacji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu (UNFCCC) a KRB; apeluje w tym kontekście do sekretariatu KRB o udzielenie Parlamentowi pełnomocnictwa, aby mógł przyczynić się do prac w ramach UNFCCC;

30. potwierdza podstawowe znaczenie różnorodności biologicznej oraz odpornych ekosystemów dla łagodzenia zmian klimatu i dostosowania się do nich, biorąc pod uwagę, że ekosystemy lądowe i morskie pochłaniają obecnie około połowy antropogenicznych emisji CO₂;

31. podkreśla potrzebę ochrony odporności ekosystemów poprzez przyjmowanie środków przeciwdziałających szerokiemu rozpowszechnianiu organizmów zmodyfikowanych genetycznie, uwzględniając w pełni postanowienia protokołu kartageńskiego o bezpieczeństwie biologicznym;

Włączenie różnorodności biologicznej w politykę rozwojową

32. z zadowoleniem przyjmuje utworzenie międzyrządowej platformy ds. różnorodności biologicznej i funkcjonowania ekosystemów (IPBES), opierającej się na modelu określonym przez międzyrządowy zespół ds. zmian klimatu (IPCC);

33. zaznacza, że programy mające na celu ochronę różnorodności biologicznej i ograniczenie ubóstwa muszą uwzględniać priorytety ludzi ubogich i kłaść większy nacisk na lokalne zarządzanie środowiskiem, gwarantowany dostęp do zasobów różnorodności biologicznej, reformę rolną i uznanie zwyczajowych form posiadania i użytkowania gruntów i nieruchomości;

34. wzywa państwa członkowskie i Komisję do nadania nowego impulsu światowemu sojuszowi na rzecz przeciwdziałania zmianom klimatycznym i jego instrumentowi wsparcia, tak aby zwiększyć potencjał i podstawową wiedzę krajów rozwijających się na temat spodziewanych skutków utraty różnorodności biologicznej, a także skutecznie uwzględnić je w planach rozwoju i odnośnych budżetach; wzywa UE, aby w swojej strategii dotyczącej współpracy na rzecz rozwoju w pełni wykorzystwała milenijną ocenę ekosystemów;

35. przypomina, że 80 % ludności świata korzysta z leków tradycyjnych, wyprodukowanych na bazie roślin, a różnorodność biologiczna może pomóc w obniżeniu krajowych kosztów zapewnienia środków medycznych w wielu krajach rozwijających się, gdyż stanowi niezbędną podstawę leków tradycyjnych i szeregu leków syntetycznych; w związku z tym wzywa COP-10 do podjęcia działań zmierzających do zlikwidowania biopiractwa; podkreśla, że ochrona różnorodności biologicznej jest bezpośrednio związana z osiągnięciem milenijnego celu rozwoju (MCR) nr 6;

36. domaga się uwzględnienia w krajowych i regionalnych opracowaniach strategicznych Komisji konkretnych środków zmierzających do formalnego uznania prawa ludności wiejskiej i autochtonicznej do zarządzania zasobami naturalnymi i czerpania z nich korzyści;

37. jest przekonany, że reforma dopłat (w sektorach rolnictwa, rybołówstwa i energii) w UE ma kluczowe znaczenie dla spójności polityki na rzecz rozwoju w celu uniknięcia szkód dla różnorodności biologicznej i funkcji ekosystemowych; jednocześnie przypomina, że możliwości likwidacji szkodliwych dopłat w krajach rozwijających się (szczególnie w sektorze paliwowym, spożywczym i wodnym) muszą towarzyszyć mechanizmy kompensacyjne dla osób ubogich, dla których taka natychmiastowa likwidacja może mieć niekorzystne skutki;

38. popiera stosowanie krajowych strategii i planów działania z zakresu różnorodności biologicznej w celu uwzględnienia wkładu różnorodności biologicznej w rozwój i ograniczanie ubóstwa;

Czwartek, 7 października 2010 r.

39. podkreśla znaczenie różnorodności biologicznej w ograniczaniu występowania takich chorób jak malaria, która – jak dowiedziono – występuje rzadziej w nadal zalesionych obszarach, gdzie jest większa różnorodność gatunków ptactwa;

40. podkreśla, że produkcja ekologiczna przyczynia się do ochrony gleby, wód i różnorodności biologicznej, będąc jednocześnie źródłem różnorodności niezbędnej do zdrowego żywienia; nalega zatem, aby rozszerzyć inwestycje w trwałe rolnictwo w celu poprawy podaży żywności oraz ograniczenia ubóstwa;

Biopaliwa

41. podkreśla potrzebę przyjęcia podczas COP 10 zalecenia w sprawie biopaliw; przypomina, że niezwykle ważna jest ocena bezpośredniego i pośredniego wpływu biopaliw na różnorodność biologiczną; podkreśla ponadto, że należy przewidzieć kryteria certyfikacji i kryteria dotyczące zrównoważonego rozwoju mające zastosowanie do biopaliw;

Inwazyjne gatunki obce

42. zwraca uwagę w związku ze środkami nadzwyczajnymi na konieczność objęcia priorytetem działań wymierzonych przeciwko inwazyjnym gatunkom obcym, które już obecnie wprowadzają znaczną nierównowagę w ekosystemach, pociągając za sobą poważne negatywne konsekwencje dla różnorodności biologicznej w ogóle;

Finansowanie

43. podkreśla potrzebę radykalnego zwiększenia światowych funduszy przeznaczanych na ochronę różnorodności biologicznej, szczególnie w ramach istniejących źródeł finansowania, jak i poprzez nowe i innowacyjne źródła, w tym nowe i innowacyjne instrumenty rynkowe;

44. apeluje zatem do Komisji i państw członkowskich o podanie do publicznej wiadomości, z odpowiednim wyprzedzeniem przed COP10, ich zobowiązań finansowych dotyczących realizacji celów KRB;

45. jest przekonany, że same wydatki publiczne nie będą wystarczające, aby zrealizować określony w KRB cel dotyczący różnorodności biologicznej i podkreśla, iż społeczna odpowiedzialność przedsiębiorstw powinna obejmować również różnorodność biologiczną;

46. mając na uwadze wyniki analiz TEEB, domaga się, aby spotkanie COP 10 posłużyło jako okazja do wysłania sygnału do sektora prywatnego na temat gospodarczych korzyści udziału tego sektora w walce o ochronę różnorodności biologicznej;

47. podkreśla jednak, że decyzja dotycząca zaangażowania przedsiębiorstw powinna obejmować nie tylko dobrowolne zobowiązania, lecz także narzucone obowiązki, zwłaszcza w zakresie dostarczania informacji i dostępu do nich, jak też uwzględniania rdzennej ludności i ludności lokalnej w nawiązywaniu trwałego dialogu;

48. nalega, aby Komisja i państwa członkowskie opracowały innowacyjne systemy płatności dokonywanych na rzecz funkcjonowania ekosystemów i mobilizujących prywatne źródła finansowania oraz aby wdrożyły te systemy, przy jednoczesnym utrzymaniu maksymalnej ochrony odnośnych ekosystemów;

49. podkreśla jednak, że systemy takie powinny opierać się na doświadczeniach ostatniego kryzysu finansowego, jak też z doświadczeń związanych z wadami systemów handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych; podkreśla również, że analiza tych ograniczeń powinna wyraźnie zostać uwzględniona w mandacie specjalnej grupy roboczej ds. innowacji finansowych;

50. uważa, że instrumenty finansowania ochrony klimatu, takie jak mechanizm ograniczania emisji wynikających z wylesiania i degradacji lasów (REDD+), finansowanie w trybie przyspieszonym (ang. fast-track financing), mechanizm czystego rozwoju (CDM) oraz mechanizm wspólnych wdrożeń (JI) należy zreformować w taki sposób, aby objęły one środki ochronne na rzecz różnorodności biologicznej oraz zapewniły, o ile to możliwe, wspólne korzyści w zakresie różnorodności biologicznej;

Czwartek, 7 października 2010 r.

51. podkreśla ponadto, że reformy muszą objąć nowe definicje lasów oparte o biomy, sporządzone przez ONZ i odzwierciedlające szerokie różnice w różnorodności biologicznej i wartościach emisji CO₂ różnych biomów, przy jednoczesnym wyraźnym odróżnieniu lasów naturalnych od lasów, w których przeważają monokultury leśne i gatunki nierodzące; wzywa zatem Komisję i państwa członkowskie do prowadzenia prac w tym kierunku w ramach Organu Pomocniczego ds. Naukowych i Technicznych (SBSTA);

52. podkreśla potrzebę znalezienia rozwiązań pozwalających na uwzględnienie kosztów zewnętrznych, takich jak szkody w dziedzinie różnorodności biologicznej oraz koszty ponoszone w celu wspierania tej różnorodności, w końcowych cenach produktów na rynku;

Synergia pomiędzy trzema konwencjami z Rio

53. stoi na stanowisku, że należy wzmocnić synergię pomiędzy trzema konwencjami z Rio: w sprawie różnorodności biologicznej (KRB), zmian klimatu (UNFCCC) oraz pustyńnienia (UNCCD);

54. wzywa Komisję i państwa członkowskie do aktywnego poparcia pomysłu zorganizowania w ramach szczytu Rio +20 w 2012 r. posiedzenia wysokiego szczebla dotyczącego trzech konwencji z Rio;

Międzyrządowa Platforma Naukowo-Polityczna w sprawie Różnorodności Biologicznej i Funkcjonowania Ekosystemów (IPBES) oraz dzielenie się wiedzą

55. z zadowoleniem przyjmuje osiągnięte przez rządy w czerwcu 2010 r. w Pusan porozumienie w sprawie utworzenia Międzyrządowej Platformy Naukowo-Politycznej w sprawie Różnorodności Biologicznej i Funkcjonowania Ekosystemów (IPBES); wzywa Komisję i państwa członkowskie do zagwarantowania faktycznego utworzenia platformy IPBES jak najwcześniej w 2011 r.; jest zdania, że skoro wkład IPBES będzie zależał od jakości badań prowadzonych na szczeblu UE oraz na szczeblu międzynarodowym, kwestią najwyższej wagi jest zapewnienie przez UE i państwa członkowskie wystarczających zasobów do prowadzenia badań dotyczących różnorodności biologicznej;

56. wzywa do doskonalenia wiedzy i technologii związanych z różnorodnością biologiczną, jej wartością i procesami, a także do usprawnienia dzielenia się tą wiedzą i technologiami;

Podejście skoordynowane

57. nalega, aby zrównoważony charakter produktów będących przedmiotem międzynarodowych umów handlowych był kluczowym elementem tych umów; podkreśla w związku z tym potrzebę włączenia kwestii niehandlowych, takich jak metody produkcyjne i poszanowanie różnorodności biologicznej, do wszystkich przyszłych umów zawieranych w ramach WTO;

58. zachęca Komisję i państwa członkowskie do włączenia elementu środowiskowego do ich stosunków z krajami trzecimi oraz do dalszego uprawiania tzw. „zielonej dyplomacji”;

59. apeluje do Komisji i państw członkowskich o dopilnowanie, by zaktualizowany główny cel „2010” zawarty w planie strategicznym KRB, który ma zostać przyjęty na dziesiątym posiedzeniu Konferencji Stron KRB w Nagoi, został włączony jako zaktualizowany cel w ramach 7. milenijnego celu rozwoju (MCR) oraz by był on uważany za niezbędny dla terminowego osiągnięcia tych istotnych celów do roku 2015; podkreśla, że niezbędne jest, by Komisja i państwa członkowskie uznały wiele rodzajów synergii i współzależności istniejących między wszystkimi MCR i traktowały je jako całość;

*

* *

60. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, rządóm i parlamentom stron KRB oraz sekretariatowi KRB.